

Beschkabell un Schrafekreiz

(op Jireschter Platt)

Karl Ferdinand, Schraf vän der Jireschter Burch
Kom ees vä Kail mot senger Frau – ohnt Sorch.
De Fahrt joong durch de Jireschter Besch;
De Johreszeit wor noch janz fresch.

Wie sej du komen än dän hije Räch,
Jid et hirr bang: „Mirjoon en annere Wäch;
Mir loofen durch dän aalen Eecher Patt;
Dä Kutscher trabt wegger. Ech han de Angst satt.“

Op ees do hieren sej et scheesse!
Un ohnt sech lang z'entschleesse,
John sej daan hirren annere Wäch.
Dat Fraumensch schrejelt: „Kutscher Lampert krejt bies Streech.“

Dumols wor et un oosem Besch net jeheuer.
Do stoonge Räuber – 'Bleiv Stoon!' – op der Louer,
Dat er et wosst: vä ráchts un lonks
Demm Kutscher fluchen de Kuele
Durch de Kutsch laast seng Uere.

Do hait hän op de Pärd mot der Schmeck –
Wat meent er, wie dat joong laast de Heck!
Awer wie de drej kommen zereck op de Burch,
Do worn de Räuber fott un derdurch.

Do säht de Schraf zo senger Frau:
„Heck worst de awer ees wirklich schlau!“
Daan läht en ze Herrjotts Daank
Janz honnen em Heedberchshaank

E Kreiz opriechte un en Kirch boue – en kleen Kabell.
Se stoong än der jooder Jireschter Quell. –
(Mir wossen dat alles vän oosen Aalen.)
Dat Kreiz steht heck noch, de Kirch os alt lang verfallen.

Dän aalen Doubach sällich wosst et noch joot:
Wie hän als Kond un de Wollpere joong un Brämele soot,
Dat honnen, janz ennen äm Wollpereberch
Noch Steen derfä looche bei der Pärch.

De Jireschter wossen et: Hä wor en joode Maan.
(Op sengen aalen Daach joong en alt dichdich lahmm.)
Soss hädd-e net jebout en nej Beschkabell,
Wo boss heckzedaachs brijen de Kärzen hell.

Un de Beschkirch joon och noch heck
Bej Wonter- un Summerdaach vill Leck.
Os et Marksdaach, Mai, Haimoont oder Ähr,
Joon se zusamme mot dem Koster un dem Här.

Da joon se schien honnerenanner
Un bedden un songen, Frauleck, Mannsleck und Konner.
De Wäch dä jecht louter noch iwer Kockeroth oder Kalle.
Dat saal der Motterjottes waal jefalle!

Michael Mertes, Gerolstein (1933)
(Vater von Dr. A. Mertes)